

Czwartek, 18.10.2012

Przygotowanie: Bractwo św. Zofii

ADORACJA: WIARA CELEBROWANA W LITURGII

1. „Liturgia dziełem Trójcy Świętej”

Rozpoczynamy cotygodniową adorację Najświętszego Sakramentu w czwartkowe wieczory. W każdej z nich będziemy wracać, słowami modlitwy i refleksji, do programu duszpasterskiego „Panie, przymnóż nam wiary” jednocząc się z wszystkimi, którzy w swoich wspólnotach parafialnych i rodzinnych zanoszą do Boga podobne uwielbienia i prośby.

Główna część wspólnej adoracji będzie tematycznie związana z kolejnymi częściami Katechizmu Kościoła Katolickiego. W dzisiejszy czwartek, rozpoczynający te modlitewne spotkania, chcemy zatrzymać się przy wielkiej tajemnicy wiary, którą KKK określa słowami: „Liturgia jest dziełem Trójcy Świętej”.

DZIĘKCZYNIENIE ZA DAR WIARY

Wystawienie Najświętszego Sakramentu. Śpiew: *Kłaniam się Tobie.*

P (prowadzący): Gromadzimy się przed Tobą, nasz Panie i Boże, aby wspólnie dziękować Ci za niezwykły dar wiary, który z Twojej łaski jest obecny w naszym życiu. W sakramencie chrztu świętego uzdolniłeś nas do tego, abyśmy potrafili przyjąć Cię, gdy się nam objawiasz i chcesz w nas zamieszkać. W ciągu naszego życia wspierałeś nas mocą swego Ducha, abyśmy żyli według poznanej prawdy. Umacniałeś nas na tej drodze świadectwem innych ludzi. Przyjmij, o Jezu, naszą modlitwę uwielbienia i dziękczynienia.

Śpiew aklamacji: *Niech będzie chwała i cześć* lub inny śpiew.

L1: Z Drugiego Listu św. Pawła Apostoła do Tymoteusza: „Krew moja już ma być wyłana na ofiarę, a chwila mojej rozłąki nadeszła. W dobrych zawodach wystąpiłem, bieg ukończyłem, wiarę ustrzegłem. Na ostatek odłożono dla mnie wieniec sprawiedliwości, który mi w owym dniu odda Pan, sprawiedliwy Sędzia, a nie tylko mnie, ale i wszystkich, którzy umiłowali pojawienie się Jego” (2 Tm 4,6-8).

L2: Dziękujemy Ci, Panie, za świadectwo św. Pawła Apostoła. Pod koniec swego życia nie pisze on swoich czynach apostołskich czy podjętych umartwieniach. Za główne osiągnięcie uważa to, że ustrzegł wiarę. Wszystko, co czynił, płynęło z wiary i teraz, gdy Paweł kończy życie, cieszy się, że nic mu tej wiary nie zdołało wydrzeć. Przeciwnie – teraz, w obliczu śmierci, jest jeszcze mocniejsza. Jest nieocenionym skarbem – daje mu pokój serca, pozwala spoglądać z nadzieją w przyszłość, mówi mu kim jesteś Ty, o Boże, i kim jest człowiek, jaki jest sens ziemskiego życia i co przygotowałeś dla człowieka po śmierci. Wpatrując się w jego postawę, odkrywamy na nowo wiarę jako niezwykły skarb naszego życia i śpiewamy Ci pieśń uwielbienia. Czynimy to najpierw w ciszy, we własnym sercu, a potem we wspólnym śpiewie.

Chwila ciszy i śpiew aklamacji.

L1: Z Drugiego Listu św. Pawła Apostoła do Tymoteusza: „W nocy i we dnie pragnę cię zobaczyć – pomny na twoje łzy – by napełniła mnie radość na wspomnienie bezobłudnej wiary, jaka jest w tobie; ona to zamieszkała pierwiej w twojej babce Lois i w twej matce Eunice, a pewien jestem, że mieszka i w tobie” (2 Tm 1,3-6).

L2: Dziękujemy Ci, Panie, za świadectwo wiary rodziców Tymoteusza. To dzięki nim Tymoteusz wzrastał duchowo. Dziękujemy Ci także za naszych rodziców, dziadków, rodzeństwo i wszystkich bliskich, którzy stworzyli dla nas środowisko wzrostu. Oni przyprowadzali nas do Ciebie w dzieciństwie, a potem razem z nimi uczestniczyliśmy w Eucharystii i nabożeństwach, przystępowaliśmy do spowiedzi i Komunii Świętej, modliliśmy się w domu i w kościele. Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za ich obecność i świadectwo. Choć nasza wiara nie jest doskonała, to jednak daje nam siły, aby przychodzić do Ciebie i w Tobie złożyć naszą nadzieję. Pragniemy w cichej modlitwie i we wspólnym śpiewie wyrazić nasze dziękczynienie za świadectwo najbliższych.

Chwila ciszy i śpiew aklamacji.

L1: Z Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian: „Wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa. Pytam więc: czy może nie słyszeli? Ależ tak: Po całej ziemi rozszedł się ich głos, aż na krańce świata ich słowa” (Rz 10,17-18).

L2: Panie Jezu, Ty sam niestrudzenie głosiłeś słowo życia. Potem posłałeś na świat tych, którzy w Ciebie uwierzyli i zostali napełnieni Twoim Duchem. Dziękujemy Ci za tych, którzy w naszych wspólnotach głosili i głoszą Dobrą Nowinę o Tobie i Twoim Ojcu, o Duchu Świętym i o Kościele, o wszystkich tajemnicach wiary. Dziękujemy Ci za kapłanów i katechetów, za piszących książki i artykuły, za animatorów grup formacyjnych i zelatorów Żywego Różańca, za wszystkich, którzy dają świadectwo o Tobie. Pragniemy Ci o nich opowiedzieć w cichej modlitwie i wyrazić naszą wdzięczność śpiewem uwielbienia.

Chwila ciszy i śpiew aklamacji.

P: Przyjmij, miłosierny Panie, naszą pokorną modlitwę. Nasze dziękczynienie płynie z głębi serca, gdyż dar wiary, który nam dałeś, jest bezcennym skarbem. Bez niego zniknąłbyś z naszego życia, a my pozostalibyśmy w ciemności, nie wiedząc, skąd przyszliśmy i dokąd zdążamy. W Roku Wiary pragniemy jeszcze lepiej poznać ten dar, dlatego z uwagą będziemy się wsłuchiwać w nauczanie Kościoła ukazujące nam Ciebie. Napełnij nas, Panie, mocą swego Ducha. Niech otwiera nasze serca na światło Twojej prawdy.

Śpiew: Przybądź, Duchu Święty.

LITURGIA DZIEŁEM TRÓJCY ŚWIĘTEJ

P: Panie Jezu, dzięki Twojej łasce często uczestniczymy w Eucharystii, przystępujemy do spowiedzi, przeżywamy święta, nosimy w sercu znamię chrztu i bierzmowania. Każde z tych działań wymaga od nas wysiłki i zaangażowania, ale wiara mówi nam, że każda celebrowana liturgia jest przede wszystkim darem Ojca niebieskiego, że Ty sam w niej działasz oraz że jest ona sprawowana w Duchu Świętym. Dziś chcemy tę wiarę umocnić. Dlatego wsłuchujemy się w naukę Kościoła i pokornie błagamy, abys oświecił nasze umysły i rozpałił serca. Przyjmij, Jezu, naszą modlitwę w ciszy.

Modlitwa w ciszy.

L3: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego: „W liturgii Kościoła błogosławieństwo Boże zostaje w pełni objawione i udzielone: Ojciec jest uznawany i adorowany jako Źródło i Cel wszelkich błogosławieństw stworzenia i zbawienia; w swoim Słowie, które dla nas przyjął ciało, umarło i zmartwychwstało, napełnia nas swoimi błogosławieństwami i przez nie rozlewa w naszych sercach Dar, który zawiera wszystkie dary: Ducha Świętego” (KKK 1082).

L4: Uwielbiamy Ojca niebieskiego, który jest uznawany i adorowany jako Źródło i Cel wszelkich błogosławieństw stworzenia i zbawienia. Będziemy powtarzać po każdym wezwaniu: *Bądź uwielbiony, Ojcze.*

- Z Twojej ojcowskiej miłości otrzymaliśmy dar słowa i sakramentu, łaskę chrztu i bierzmowania, pokuty i namaszczenia chorych oraz wszystkich darów sakramentalnych. Bądź uwielbiony, Ojcze.

W: Bądź uwielbiony, Ojcze.

- Ty, najlepszy Ojcze, zapraszasz wszystkie swoje dzieci do stołu słowa i chleba, przy których posilasz nas w ziemskim pielgrzymowaniu i prowadzisz do siebie. Bądź uwielbiony, Ojcze.

W: Bądź uwielbiony, Ojcze.

- Twojej ojcowskie błogosławieństwo spoczywa na każdym stworzeniu i na każdej epoce dziejów. Ze szczególną hojnością wylewasz na nas to błogosławieństwo w świętej liturgii. Bądź uwielbiony, Ojcze.

W: Bądź uwielbiony, Ojcze.

Chwila ciszy i śpiew: *Ojcze, chwała Tobie* lub inny śpiew.

L3: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego: „Dla urzeczywistnienia tak wielkiego dzieła” – udzielania czy przekazywania swojego dzieła zbawienia – „Chrystus jest zawsze obecny w swoim Kościele, szczególnie w czynnościach liturgicznych. Jest obecny w ofierze Mszy świętej, czy to w osobie odprawiającego, gdyż «Ten sam, który kiedyś ofiarował się na krzyżu, obecnie ofiaruje się przez posługę kapłanów», czy też zwłaszcza pod postaciami eucharystycznymi. Obecny jest mocą swoją w sakramentach, tak że gdy ktoś chrzci, sam Chrystus chrzci. Jest obecny w swoim słowie, albowiem gdy w Kościele czyta się Pismo święte, wówczas On sam mówi. Jest obecny wreszcie, gdy Kościół modli się i śpiewa psalmy, gdyż On sam obiecał: «Gdzie dwaj albo trzej są zgromadzeni w imię moje, tam i Ja jestem pośród nich» (Mt 18, 20)” (KKK 1088).

L4: Uwielbiamy Chrystusa, który pełniąc wolę Ojca niebieskiego, jest pośród nas obecny i pod osłoną znaków sprawuje zbawienie świata. Po każdym wezwaniu będziemy powtarzać: *Bądź uwielbiony, Panie.*

- Bądź uwielbiony, nasz Panie i Zbawicielu, gdyż zawsze jesteś obecny tam, gdzie dwaj lub trzej zgromadzeni są w imię Twoje. Bądź uwielbiony, Panie.

W: Bądź uwielbiony, Panie.

- Bądź uwielbiony, nasz Panie i Zbawicielu, ukryty w osobach czytających Twoje słowo. Wierzmy, że to Ty sam do nas przemawiasz i objawiasz nam prawdę. Bądź uwielbiony, Panie.

W: Bądź uwielbiony, Panie.

- Bądź uwielbiony, nasz Panie i Zbawicielu, gdyż to Ty sprawujesz sakramenty Kościoła. Ty udzielasz łaski chrztu, Ty oczyszczasz z grzechów, Ty sprawujesz swoje paschalne misterium w Eucharystii. Bądź uwielbiony, Panie.

W: Bądź uwielbiony, Panie.

Chwila ciszy i śpiew: *Jezu, chwała Tobie* lub inny śpiew.

L3: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego: „W liturgii Duch Święty jest wychowawcą wiary Ludu Bożego, sprawcą «cudownych dzieł Bożych», którymi są sakramenty Nowego Przymierza. Jest pragnieniem i dziełem Ducha w sercu Kościoła, abyśmy żyli życiem Chrystusa Zmartwychwstałego. Gdy spotyka On w nas odpowiedź wiary, którą wzbudził, urzeczywistnia się prawdziwe współdziałanie; przez nie liturgia staje się wspólnym dziełem Du-

cha Świętego i Kościoła. W tym sakramentalnym udzielaniu misterium Chrystusa Duch Święty działa w taki sam sposób jak w innych czasach ekonomii zbawienia: przygotowuje Kościół na spotkanie z Jego Panem, przypomina i ukazuje Chrystusa wierze zgromadzenia, uobecnia i aktualizuje misterium Chrystusa swoją przekształcającą mocą, a wreszcie jako Duch komunii jednoczy Kościół z życiem i postaniem Chrystusa” (KKK 1091-1092).

L4: Uwielbiamy Ducha Świętego, który przygotowuje nas na spotkanie z Chrystusem w liturgii, przypomina i ukazuje Chrystusa wierze zgromadzenia, uobecnia i aktualizuje misterium Chrystusa swoją przekształcającą mocą, a wreszcie jako Duch komunii jednoczy Kościół z życiem i postaniem.

- Duchu Święty, Ty budzisz w ludzkich sercach pragnienie modlitwy i udziału w Eucharystii. Ty pobudzasz nasze serca do skruchy, abyśmy godnie uczestniczyli w spotkaniu z naszym Zbawicielem. Bądź uwielbiony, Duchu Święty.

W: Bądź uwielbiony, Duchu Święty.

- Duchu Święty, Ty dajesz nam łaskę rozumienia słowa, które jest głoszone w liturgii i dzięki Tobie możemy z wiarą uczestniczyć w tajemnicy śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, uobecnianych w celebracji liturgicznej. Bądź uwielbiony, Duchu Święty.

W: Bądź uwielbiony, Duchu Święty.

- Duchu Święty, Ty zostałeś posłany, aby jednoczyć ludzi z Bogiem oraz między sobą. Sam jesteś Komunią i stwarzasz komunię. W każdej celebracji liturgicznych usuwasz to, co dzieli oraz umacniasz to, co łączy. Bądź uwielbiony, Duchu Święty.

W: Bądź uwielbiony, Duchu Święty.

Chwila ciszy i śpiew: *Duchu, chwala Tobie* lub inny śpiew.

MODLITWA NA ROK WIARY

P: Zbawicielu świata, dziękujemy Ci za dar wspólnej modlitwy i adoracji. Przy Tobie rośnie nasza wiara, umacnia się nadzieja, rozpala się miłość. Kończąc naszą wspólną modlitwę, gorąco prosimy Cię o pomnożenie naszej wiary. Spraw, aby nasza wiara stawała się coraz mocniejsza i aby coraz bardziej przemieniała nasze życie. Po tej modlitwie pozostaniemy na dłuższej adoracji w ciszy.

L1: Panie Jezu, Synu Boga żywego, przymnóż nam wiary w Twoje słowo, w którym ukryta jest prawda i w którym Ty sam jesteś obecny. Otwórz nasz umysł i serce, abyśmy uważnie słuchali słów Ewangelii i gorliwie poznawali Twoją naukę, przekazywaną przez Kościół. Ześlij na nas swego Ducha, aby doprowadził nas do całej prawdy.

Śpiew: *Panie, przymnóż nam wiary.*

Pa - - nie, przy-mnóż nam wia-ry !

L2: Zbawicielu świata, przymnóż nam wiary w Twoje zbawcze działanie w sakramentach świętych i Twoją obecność pośród nas w znaku chleba. Niech nasza wiara objawi się w chętnym przychodzeniu na adorację i pełnym zaangażowaniu w przeżywanie sakramentów, szczególnie Eucharystii.

Śpiew: *Panie, przymnóż nam wiary.*

L3: Jezu, Synu Maryi, przymnóż nam wiary w Twoją obecność w nas samych i w innych ludziach. Nie pozwól nam zapomnieć o Twoich słowach: „Cokolwiek uczyniliście jednemu z najmniejszych, Mnieście uczynili”. Dodaj nam siłę, abyśmy służyli Ci w ludziach, do których nas posłałeś.

Śpiew: *Panie, przymnóż nam wiary.*

P: Przyjmij, miłosierny Jezu, naszą pokorną modlitwę o pomnożenie wiary. Niech ona kształtuje całe nasze życie i doprowadzi nas do Ciebie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Śpiew, np.: *Chrystus, Chrystus, to nadzieja cała nasza lub Twoja cześć, chwala.*

Adoracja w ciszy.